

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
2 Иж 787/23
28.09.2023. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Бранке Жерајић, председника већа, судије Јелене Јовановић и судије Биљане Суботић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца “WIENERBERGER” Д.О.О. Кањижа, ул. Суботички пут бр. 57, кога заступа Драган Микеш, адвокат из, против извршног дужника „...“ д.о.о. у принудној ликвидацији,, ул. бр., ради извршења на основу извршне исправе, решавајући о жалби извршног повериоца изјављеној против решења јавног извршитеља Живан Милинов из број Иив 193/18 од 30.06.2023. године, у седници већа одржаној 29.09.2023. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба извршног повериоца, као неоснована, па се **ПОТВРЂУЈЕ** решење јавног извршитеља Живана Милинова из број Иив 193/18 од 30.06. године.

Образложење

Решењем јавног извршитеља Живана Милинова из број Иив 193/18 од 30.06.2023. године, одбијен је предлог извршног повериоца од 26.06.2023. године о стављању ван снаге решења о обустави поступка Иив 193/2018 од 18.03.2020. године и одређивању наставка против АА.

Против наведеног решења благовремену и дозвољену жалбу из свих законом прописаног разлога изјавио је извршни поверилац, указујући да је одговорност контролног члана за обавезе друштва законска, да је извршни поверилац био принуђен на иницира парнични поступак у ком је утврдио да је АА контролни члан, те да су обавезе брисаног друштва у поступку принудне ликвидације прешле на основу закона на њу, као и да није потребно да се пресудом утврди висина одговорности, обзиром да је висина обавезе већ утврђена решењем о извршењу.

Испитујући правилност и законитост побијаног решења на основу члана 24. став 2. и члана 82. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, у вези члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалба извршног повериоца није основана.

Из списка предмета произлази да је извршни поверилац иницирао поступак према Привредном друштву „...“ д.о.о. у ликвидацији, ул. бр., ради наплате потраживања из веродостојне исправе у висини од 4.781.116,56 динара, на основу ког предлога је Привредни суд у Новом Саду донео решење о извршењу на основу веродостојне исправе Иив 1026/2018 од 25.06.2018. године, којим је обавезао извршног дужника да извршном повериоцу плати наведени износ са опредељеном каматом по појединачно наведеним рачунима, од доспелости обавезе па до исплате. Наведено решење је правноснажно даном 27.08.2018. године. Решењем Јавног извршитеља од 09.12.2019. године, утврђено је да је извршни дужник брисан из регистра те је утврђено да на место извршног дужника ступа АА и, која је контролни члан извршног дужника са уделом

од 100%. Решењем Привредног суда у Новом Саду Ипв (Ив) 67/2020 од 06.03.2020. године, усвојен је приговор АА из, па је укинута решење Јавног извршитеља од 09.12.2019. године. Решењем Јавног извршитеља ИИв 193/18 од 18.03.2020. године, обустављено је извршење одређено решењем о извршењу Привредног суда у Новом Саду број Иив 1026/2018 од 25.06.2018. године, и укидају све спроведене радње.

Поднеском од 26.06.2023. године, извршни поверилац је предложио да јавни извршитељ настави поступак извршења према контролном члану брисаног ивршног дужника, уз који предлог је доставио правноснажну пресуду Привредног суда у Новом Саду П 573/2020 од 17.01.2022. године, којим се утврђује да имовина брисаног друштва припада у својини туженој АА, као контролном члану брисаног друштва, и којом се АА из се обавезује да извршном повериоцу, као тужиоцу исплати износе ближе наведене у ставу другом пресуде.

По ставу Привредног апелационог суда, правилно Јавни извршитељ побијаним решењем одбија да стави ван снаге решење којим се обуставља извршни поступак, те предлаже да се поступак настави према контролном члану. Ово из разлога што окончањем извршног поступка престаје надлежност јавног извршитеља, па самим тим исти нема законска овлашћења за стављање ван снаге решења од 25.06.2018. године, којим је извршни поступак обустављен. Наведено решење је могло бити измењено само у поступку по правном леку.

Без утицаја на правилност побијане одлуке су жалбени наводи о одговорности контролног члана за обавезе брисаног привредног друштва у поступку принудне ликвидације. Наведена обавеза је неспорна и иста произлази из члана 548. став 4. Закона о привредним друштвима, па како извршни поверилац има извршну исправу, решење о извршењу на основу веродостојне исправе Иив 1026/2018 од 25.06.2018. године, којим је обавезан „...“ д.о.о. у принудној ликвидацији,, као извршни дужник, да извршном повериоцу плати новчани износ наведен у решењу са одређеном каматом, као и чињеницу да је АА из контролни члан наведеног друштва, то нема сметњи да извршни поверилац иницира извршење према контролном члану, који одговара за обавезе брисаног друштва, посебно имајући у виду да је извршни поверилац исходовао пресуду којом је утврђено да је имовина брисаног друштва постала имовина контролног члана, што значи да извршни поверилац има могућност да тражи извршење и на наведеној имовини.

Из наведених разлога Привредни апелациони суд је на основу члана 79. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци решења.

БЖ/ЦМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Бранка Жерајић, с.р.

За тачност отправка